

V A L L E N C S

Constituïda la *Organització Catòlica d'Acció Pública de Valls* ha arribat el moment de expandir de cara al públic, el seu ideari i els seus designis.

L'origen de la O. C. D. A. P. i el seu nucli de fundació—integrat per ciutadans de tots els estaments i diversa matització política—són el resultat d'un calor espontani abrandat per un sentit de protesta contra atacs innobles i sectaris desferments i per un afany constructiu encaminat a la reconquesta espiritual del nostre poble.

La O. C. D. A. P. no és un partit polític ni farà política de partit. L'afiliat no contrau cap vincle ni obligació moral que coarti la seva llibertat. L'organització, concebuda de base individualista, aspira a que l'unió de voluntats i la confiança mútua siguin una realitat perennal que assegurï l'èxit de l'empresa i mantingui la virior del nostre objectiu.

L'acció primordial de la O. C. D. A. P. tendirà a la defensa de la nostra tradició religiosa, a la salvaguarda dels principis consubstancials amb la nostra espiritualitat com són l'ordre familiar, l'amor patri, la llibertat d'ensenyament, etc... i en l'aspecte social a expandir l'ideari de la justícia i necessitat de reformar el sistema econòmic actual per viaransys d'eficàcia possible, a base d'economia dirigida i d'evolució social progressiva, ben lluny del liberalisme econòmic—forma històrica del capitalisme actual—i del socialisme, avui fracassat estrepitosament, tan allí on ha reeixit políticament—Rússia—com allí on s'ha intentat—Anglaterra, Alemanya, Austràlia.

Per a acabar. Copiarem a continuació l'article primer dels nostres Estatuts que són la concreció de la nostra existència i dels nostres propòsits. Diu així: «Art. 1.er La O. C. D. A. P. és una agrupació d'homes i dones majors de 18 anys que combreguen en les veritats fonamentals del catolicisme sobre l'ordenament de la Societat humana.—La seva finalitat, gairebé única, és la de constituir un nexa o element coordinador de les activitats de tots els afiliats en quant s'orientin en sentit intervencionista—entès democràticament—en la cosa pública o bé ho exigeixin les necessitats d'ordre social, sempre dintre el més absolut respecte als Poders legalment constituïts.»

Aquells que estiguin d'acord amb les línies d'aquest manifest i en la fórmula o declaració de l'article transcrit que s'allistin a la nostra organització.

Valls, Abril de 1932.

El Comité

ESPORTS

FUTBOL

Rocafort de Queralt, 2

Sempre Avant, 2

El passat diumenge tingué lloc al Camp del Camí de la Xamora la celebració del ja anunciat partit entre el «Rocafort de Queralt» i la Penya «Sempre Avant».

El resultat de 2 a 2 dona l'impressió de que fou un partit disputat, però no fou així, ans al contrari bastant avorrit.

Durant la primera part els forasters jugaren amb molta sort, prova que molts xuts de la davantera avantista rebotaven al travesser, a no ésser així altre havia estat el resultat, i per sort que no hauria estat tan fallaguer com l'empat que assoliren els visitants.

El primer gol fou magnífic.

Mongay avança per l'extrem centrant la pilota bombejada que Llagostera amatent remata, enviant la bala a la xarxa.

L'empat l'assoleixen els de Rocafort d'una manera no menys brillant.

L'extrem esquerra cedeix la bala a l'interior i aquest d'un bon xut aconsegueix travessar el marc que defensa Cart.

El segon gol de la Penya fou aconseguit de penal, i l'empat, els visitants l'aconseguien també de penal.

Tingué cura de l'arbitratge En Vicens Manero,

Al nostre entendre l'equip de la Penya es suficient per batre el de Rocafort, Doncs ja que fou degut que arribessin just a empatar?

Primer que tot mirem quina classe de futbolistes són els de Rocafort.

Són uns joves futbolistes que ens mereixen tots els respectes

però que són un xic antiquats i que no tenen un concepte prou clar de l'esport.

Això quedà palesat des del començament del partit. Moltes de les faltes que l'àrbitre assenyala es convertien en protestes sense justificació, i tot i éssent l'àrbitre la primera autoritat dintre un camp de futbol volien fer callar quantes reconvençions l'àrbitre feia. Això demostra que l'esportivitat no és gaire coneguda per ells.

Durant el transcurs del partit hom pogué observar un joc sumament dur, i no precisament per part dels forasters solament. L'equip avantista no jugà tal com devia jugar. Es cert que els visitants de bon principi empraren un joc gens correcte, però els locals en comptes de donar un exemple d'esportivitat jugant amb la màxima pulcritud possible, tornà el mal per mal, jugà com no acostuma a jugar, no tan com els forasters, però el suficient per desacreditar-se.

Es natural que si un equip amb tot i tenir ganes de fer un bon partit topa amb un adversari que no té les mateixes condicions i que en comptes de fer futbol procura, només, desfer el del seu contrincant, és impossible que pugui resultar un partit lluit. En aquests casos es necessita molta discreció i emmotllar-se amb les circumstàncies en que es presenta l'adversari. Com a mínim conservaren la moral que tan necessària es fa per mantenir el prestigi de l'esport.

F. M. G.

Demà l'equip de futbol de la Penya Sempre Avant es traslladarà al veí poble de Rocafort de Queralt, per tornar-los-hi la visita.

Notes històriques de Valls

Efemèrides - Desembre

1305.—24.—María vidua de Arnau Garrofer de Valls fa testament i en ell fa una deixa de 10 sous barcelonesos de tern sensals, perquè perpètuament el dia que s'escaigui la seva mort es reparteixi pa als pobres.

1333.—26.—Mateu Veya, Capellà major de les capellanies fundades pel Bisbe Citjó, Bisbe de Tortosa, sots invocació de les Santes Maria Jacobé i Salomé, en l'església major de Valls, reclama la clau de l'armari on hi havia la rèliquia del Cap de Sta. Ursula, que s'havia emportat el Rnd. Bernat Lleida, que ara vivia a Montblanch, i no la podia posar a la veneració dels fidels.

1514.—27.—Pere Arber, pagès, i la seva muller Margarida veuen a Joan Puig i a la seva muller Tecla, un tros de terra garriga situat al terme de Valls a la partida dita les Ermites, per 4 lliures barceloneses.

1736.—28.—Els Administradors dels Domasos de l'Església parroquial de la vila paguen 41 lliures 18 sous i un diner barcelonesos a Jerònima Msrtozell, Mare de la Casa de les Horfenes de Tarragona, per puntes i mans de dues albes, tres amits, dos corporals, sis purificadors, quatre lavabos, dues estova-

lles de tela, dues estovalles de drap de pinyó i fil, i cosir-ho.

1583.—29.—Joan Vaguer, oriund i natural del lloc de Termubell, veguer de França, bisbat de Rodes, veí de Valls, s'afirma amb Bertran de Malaterra, carreter de la vila, per dos anys, s'obliga a servir a ell i a la seva muller en tytes les coses lícites i honestes i no anar-se'n: el mestre s'obliga a donar li 9 lliures 10 sous de soldada en dues pagues, una a l'acabar el primer any i l'altre a l'acabar el contracte.

1695.—30.—Llorenç Daran i Caterina Baldric es comprometen a solemnitzar el seu matrimoni en fas de la Sta. Mare Església, dins un mes primer vinent, segons els pactes entregats al notari i entretant no faran ni diran cosa alguna perquè el present matrimoni se pugui perturbar ni desfer sots pena o arras de 200 lliures barceloneses, aplicadora a la part obediènt les dues parts i l'altre a la Cort o jutge que farà la sentència.

1610.—31.—Coloma Roca vidua de Jaume Roca en compliment de la darrera voluntat de la difunta Caterina Montserrat, funda unes Matines cantades, celebradores tota la octava de Corpus a les quatre de la tarda, i una missa cantada de Sant Agustí, bisbe i doctor en l'església del Monestir del Carme de la vila.

FIDEL DE MORAGAS

Proxima presentació a VALLS

d'Alfred Maizal

(cantor de tangos)

i la seva

Orquestrina

Salvador Baldric marxessin a Barcelona per a fer remesa de les reclamacions dels pobles mancomunats.

Havem de doldre'ns que no tinguem notícia del memorial redactat pels nostres consellers. Unicament hem llegit la traducció d'un que en presentà la vila de Reus, exhumat per En Bofarull i Brocà (33). La copiem a continuació, perquè al capdavant, els greuges inferits als pobles del Camp divien servir força analogia entre ells.

«Memorial de los daños que ha sufrido Reus... causados por la gente de guerra de caballería e infantería del Rey cristianísimo nuestro señor que Dios guarde...»

«Primero han segado 1863 parvas de trigo y 153 de cebada, que juntas con las otras que han segado, ascienden a 2016 parvas, cuya cantidad fué tasada por Lorenzo Enveja, Pedro Baldric y Juan Espuny, labradores todos de dicha villa.

2.º Nos han obligado a proveerles de pan, vino y carne; juntamente con lo necesario para la caballería, agravándose todo sobre los patrones, y sin estar jamás a ninguna orden, haciendo todo lo contrario a las Constituciones de Cataluña, resultando muchísimos los daños causados, cuyo importe ascenderá a unas 6000 libras.

3.º A más de lo dicho, la infantería ha obligado a sus patrones a darles todo el vino que necesitaban, y los que no le tenían se les obligaba a comprarlo, en muchísimas casas se lo tomaban los mismos de la cuba mayor y mejor, cuya cantidad ascenderá a unas 2000 cargas, y estas según el precio corriente de dos libras cuatro sueldos importarian cuatro mil doscientas libras.

4.º Los graves daños que han sufrido las casas en donde se hallaba alojada la infantería, y sus grandes excesos, precisaban a los patronos a abandonar sus domicilios, sin poder sacar

(33) «Anales históricos de Reus» Llibre segon.

nada de las mismas; mientras los alojados dueños absolutos de ellas, derribaban y quemaban las puertas interiores y exteriores y destruían sus paredes y tabiques, cuyo daño se calcula y estima en diez mil libras.

«Tasado y valorado por los arriba mencionados prohombres Enveja, Baldrich y Espuny.»

Trobaren millor acolliment les reclamacions, a Barcelona, que les de l'any anterior a la ciutat dels castellans?. No ho podem afirmar rodonament; però unes dades extretes de l'arxiu municipal de Valls permeten creure que, almenys parcialment, els pobles foren desagregats. Efectivament, en un document de l'any següent consta que el Consell destinà, per a subvenir una necessitat del comú, cinc-centes lliures, part de la quantitat cobrada a Barcelona com a indemnització dels danys causats pels francesos.

Aquest rescabament no causarà admiració si hom considera que els cabdills de la revolta catalana eren persones ornades de probitat, i amants de la terra; que es condolien de l'avidesa mostrada pels seus aliats, i que, de vegades arribaren a imposar-los el respecte als naturals amb sang i penes de mor vil. En semblants aspectes, la figura de Margarit esdevingué exemplar. Ens sentim inclinats a atribuir a la seva influència, o almenys als sacrificis barcelonins, l'èxit de les gestions comunals del Camp.

Contrast entre el procedir de la vila i el de les tropes

Esdevenia ja prou feixuc per a la vila haver de saciar les necessitats de la gent de guerra; només li calia que, adesiara, les exigències espoliadores vinguessin a augmentar el destret. Un dia els jurats han de dur matalassos dels veïns a la guàrdia instal·lada a la Casa de Déu, i els soldats pensen més a mal-vendre'ls que a tornar-los; un altre, la tropa exigeix de comprar